

Dit was ons doel al in 2010 maar dan te voet, totdat we door kregen dat er in 2010 een heilig jaar zou zijn (in een heilig jaar is de verjaardag van de heilige St Jacobus op zondag). Na overleg besloten we om een jaar later te gaan en dan per fiets. Om de hele route van thuis uit te doen bleek geen goed idee te zijn, vanwege de té lange afwezigheid, dus werd het plan vanuit Zuid-Frankrijk te vertrekken. O ja, jullie weten nog steeds niet wie we zijn sorry, ik ben de buurman van Wil Nijssen, Peter Gijzen en mijn fietsmaat is Wiel Koopmans. Er moesten goede toerfietsen worden aangeschaft, Wiel kocht een Gazelle Kathmandu en ik een Koga Miyata traveller. Om onze fietsen en de verder gekochte spullen te kunnen proberen besloten we om een trainingsrit vanuit Polen terug naar Baarlo te fietsen, wat een rit werd van 960 kilometer. Toen Wil hoorde dat er weer een fietstocht gepland was bood hij me wederom spontaan zijn fiets-tenue te leen aan. In ruil hiervoor zou ik een stukje schrijven over onze fiets ervaring in Spanje .Ik zal er iets van proberen te maken want gemakkelijk vind ik het niet. Op 17 september vertrokken we met de fietsen achter op de auto naar Zuid-Frankrijk om precies te zijn naar Saint Jean Pied De Port waar we zouden starten met de tocht. Na een overnachting halverwege de reis, kwamen we op zondag aan. Onze fietsen afladen en het gereserveerde hostel zoeken. Hier werden we hartelijk ontvangen door Nederlandse vrijwilligers. Op maandagmorgen kwam dan toch het onvermijdelijke moment om te gaan fietsen en dat hebben we geweten, nondeknetter wat een bergen hebben ze daar in Spanje zeg. Stijgingspercentages van 6,7 en soms 9 % kregen we meteen te verwerken en dat in een constante stroom van regen en dan ook nog 800 meter omhoog. Ik moet bekennen dat er momenten waren dat ik dacht, ik knikker mijn fiets aan de kant en ga er langs liggen en zie wel wat er gebeurt. Maar gelukkig komt er dan toch een moment dat je ook bergaf gaat (wat een geluk dat dat zo is zeg).

De volgende 3,4 dagen werden ook pittig met een uitschieter tot 12% stijging maar ik begon te merken dat ik het minder vermoeiend begon te vinden (zou ik conditie krijgen ?). Gelukkig waren de weergoden ons goed gestemd en hebben we geen regen van betekenis meer over ons heen gekregen, sterker nog, we hebben heel mooi weer gehad met temperaturen tot 28 graden en veel zon.

Tja en dan komen er etappes dat je kilometers niets anders ziet dan bijna kaarsrechte wegen waar geen einde aan lijkt te komen maar gelukkig even geen bergen om tegenop te fietsen het mag ook wel eens mee zitten toch? Overnacht hebben we vaak in zogenaamde Albergues ook wel hostels genoemd, wat op zich ook een belevenis is, je slaapt soms met wel 80 tot 90 mensen in een grote slaapzaal met allemaal stapelbedden en 2 of 3 douches waar iedereen op hetzelfde moment onder lijkt te willen. Eten moet je natuurlijk ook nog, je kunt kiezen tussen uiteten of zelf koken maar dit laatste vergt wel geduld want iedereen is klaar met douchen en heeft plotseling ook belangstelling voor het fornuis. Ga je uiteten dan kun je voor € 9.00 a € 10.00 een Peregrino (pelgrims) menu nemen wat redelijk van prijs en smaak is. De laatste 2 dagen nog een paar gemene klimmetjes en dan zie je eindelijk het bord waar je al vanaf de eerste dag met smart naar uitziet.

Nou vooruit dan, nog een foto voor de kathedraal in Santiago De Compostela.

Wiel Koopmans

Peter Gijzen